

[Gerda Møller.]

nu har været inde på, og vi har i hvert fald gennem det sidste halve år været vidne til nye uroligheder og en ny krise.

De studenter ved centeret, der vender sig imod fri forskning og videnskabeligt funderet undervisning, har naturligvis benyttet lejligheden til at demonstrere og nægte at gå ind i forhandlinger, når de ikke kan få deres krav opfyldt på nøjagtig deres betingelser. Undervisningsministeren har nægtet at forhandle med de studerende, men henvist til, at de eksterne rektorer er de eneste, der kan klare situationen. For at fremtvinge en forhandlingssituation blev arbejdet nedlagt i flere dage før påske af både lærere og TAPER. Små tusinde studenter ved centeret har besluttet at boykotte den forestående eksamen, og samtlige grupper ved centeret har trukket sig ud af de styrende organer, så administrationen ikke kan fungere. Endelig boykottes de lærere, der ikke har de rigtige politiske meninger.

Men ikke nok med det. Man fandt det nødvendigt at udvide konflikten ved at køre kampagner, der opfordrer til besættelse af universiteterne, og det er lykkedes i vidt omfang. Den ene rapport efter den anden er indløbet om, at kontorer er besat, at rektorer og prorektorer og lærere formentlig har adgang til deres arbejdsplads, medmindre de skriver under på, at de støtter aktionerne til fordel for RUC. Eksamener må udsættes. Formentlig må der også laves nye eksamensopgaver enkelte steder, fordi de besættende studenter har haft adgang til at se dem eller menes at have haft adgang til at se dem. Det går altså ud over de seriøst arbejdende studenter, og i hvert fald har timelærerne og enkelte andre lærere et enkelt sted fået besked om, at de kan henvende sig til bistandskontoret om at få lån, da der ikke kan udbetales løn på grund af deres skoles besættelse. Jeg står her med fotokopi af den meddelelse, som er sendt ud fra Kunstakademiets skoler vedrørende lønudbetaling. Det vil sige, at lovligt ansatte lærere, der ønsker at udføre deres arbejde, ikke kan få deres løn, men henvises til bistandskontoret, mens de lærere, der deltager i blokaden og altså ganske ulovligt deltager i blokaden, får deres normale løn udbetalt.

Hvordan har vores undervisningsminister det så i den situation? Jo, ministeren er bekymret. Regeringen tager klart afstand fra de fysiske blokader på RUC og andre steder. Centeret

er, siger ministeren, bragt meget tæt på afrundens rand på grund af aktionerne, men ministeren har ikke i sinde at foretage sig noget som helst, og vi fik at vide i dag i folketingets spørgetid, at justitsministeren heller ikke agter at foretage sig noget som helst. Man skal ikke give op, siger ministeren, når der er udsigt til afklaring.

Jeg er på ét punkt helt enig med hr. Steen Folke – ellers er jeg jo ikke enig med hr. Steen Folke angående RUC. Jeg kan heller ikke se, at der ligger den udsigt til afklaring, som ministeren mener der ligger. I hvert fald har vi jo i dag fået en skrivelse omdelt fra kontaktudvalget på RUC, og så vidt jeg kan læse den – det kan jo være, jeg ikke kan læse indenad – så er konklusionen fra kontaktudvalget, at der skal opnås en løsning på deres betingelser. De går altså ikke ind for det forlig, som DER er gået ind for, og som ministeren, så vidt jeg ved, har tiltrådt, at man kan åbne SAM-BAS til februar 1978. De vil have den åbnet nu til september. Så hvor afklaringen og udsigten til forlig er, det kan jeg altså ikke rigtig se.

Nu siger hr. J. K. Hansen, den socialdemokratiske ordfører, at man vil følge udviklingen på centeret med meget stor opmærksomhed. Ja, det har man jo gjort i mange år, og det bliver jo ikke et hak anderledes. Videre siger han, at man er forpligtet over for dagsordenen. Ja men hvad var det for en dagsorden? Jeg husker godt, det var den, hr. Hans Jørgen Lembourn fremsatte forslag til. Det forslag fik jo ikke ret stor tilslutning: 79 stemmer for, 77 imod. Det var jo det, der fik professor Jørgen Henrik Petersen til at sige, at det var en dagsorden, som det var svært at leve op til, for man kunne simpelt hen ikke effektivere ordlyden af den – det har man da heller ikke gjort endnu, for den gik jo på, at RUC skulle leve op til de oprindelige intentioner, og det gør RUC bestemt ikke. I øvrigt sagde universitetets egen rektor på det tidspunkt også, at han mente, det var svært at få ro på centeret med baggrund i den dagsorden.

Derefter vil jeg gerne vende mig til hr. Bertel Haarder. Hr. Bertel Haarder kom hen til mig og sagde: »du skal altså lægge vægt på »i denne situation««. Ja, ja, hr. Bertel Haarder. Det er jo helt nye toner fra partiet venstre. Jeg står her med hr. Peter Brixtoftes dagsordensforslag fra 4. maj sidste år, hvori der var 4 punkter, og hvori det siges: